

Przepis art. 84 ust. 3 pkt 2 Prawa o ruchu drogowym stanowiący podstawę cofnięcia skarżącemu uprawnień diagnosty, ma charakter bezwzględnie obowiązujący, co oznacza, że stwierdzenie uchybienia polegającego na wydaniu przez diagnostę zaświadczenia lub dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami skutkuje zastosowaniem przewidzianej w nim sankcji. Ta odpowiedzialność administracyjna w postaci cofnięcia uprawnień jest także niezależna od odpowiedzialności karnoprawnej – tak brzmi teza wyroku NSA z dnia 11 kwietnia 2018 r., sygn. akt: II GSK 1830/16. Celem tego przepisu jest odsunięcie od czynności diagnostycznych nierzetelnych diagnostów, którzy swoim postępowaniem zagrażają bezpieczeństwu w ruchu drogowym.

Zakres postępowania

Rolą organu administracji, jest każdorazowe dokonanie oceny, czy występujące w danej sprawie uchybienia mogą dawać podstawę do zastosowania powyższego przepisu, co zawsze wymaga zindywidualizowanej oceny, czy stwierdzone podczas kontroli przez organ administracji publicznej nieprawidłowości rzeczywiście były tego rodzaju, iż obiektywnie mogły stanowić podstawę wydania zaskarżonej decyzji o cofnięciu uprawnień diagnoście. Nie ulega bowiem wątpliwości, że ustawodawca stanowiąc jednoznacznie jakie pojazdy, w jakich okolicznościach i w jakim zakresie podlegają obowiązkowi badań technicznych ([art. 81](#) Prawo o ruchu drogowym) wyraźnie wskazał właśnie diagnostę jako ponoszącego bezpośrednią odpowiedzialność za należyte przeprowadzenie kontroli danego pojazdu, w tym za prawidłowe określenie jej zakresu oraz za ustalenie właściwego terminu następnych badań kontrolnych. Z treści art. 84 Prawa o ruchu drogowym wynika jednoznacznie, iż ustawodawca przywiązuje duże znaczenie do kwalifikacji i profesjonalizmu diagnosty uznając, iż w dużej mierze to od jego umiejętności i rzetelności zależy stan techniczny pojazdów znajdujących się w ruchu drogowym, a tym samym również i istotny aspekt bezpieczeństwa ruchu drogowego odnoszony do stanu technicznego dopuszczonych do ruchu i uczestniczących w nim pojazdów. Dlatego też diagności są podmiotami wyłącznie upoważnionymi do wykonywania badań technicznych pojazdów z czym wiąże się wynikający z przepisów ustawy - Prawo o ruchu drogowym wymóg posiadania wykształcenia technicznego i praktyki oraz odbycia szkolenia zakończonego egzaminem z wynikiem pozytywnym. Regulacjom normującym zdobywanie uprawnień diagnosty towarzyszą zawarte w [art. 84 ust. 3](#) ustawy - Prawo o ruchu drogowym restrykcyjne zasady odpowiedzialności tej grupy zawodowej. Stosownie do powołanego przepisu, starosta, jako organ uprawniony do sprawowania funkcji nadzorczych, cofa (ma obowiązek cofnąć) diagnoście uprawnienie do wykonywania badań technicznych, jeżeli w wyniku przeprowadzonej kontroli, o której mowa w [art. 83 ust. 6](#) Prawa o ruchu drogowym, stwierdzono przeprowadzenie przez diagnostę badania technicznego niezgodnie z określonym zakresem i sposobem wykonania, lub wydanie przez diagnostę zaświadczenia albo dokonanie wpisu do dowodu rejestracyjnego pojazdu niezgodnie ze stanem faktycznym lub przepisami.